

Dat. 4. Aug.
1690. An. 2.

Condemnantur duae theses, seu propositiones, una tamquam haeretica, altera tamquam scandalosa, temeraria, & piarum aurium offensiva.

Feria v. die 24. Augusti 1690.

In Congregatione Generali Sanctae Romanae, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Quirinali coram Sanctiss. D. Nostro Alexandro Divina Providentia Papa VIII., ac Eminentiss. & Reverendiss. Dominis S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana contra Haereticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus a S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

Exordium.

SANCTISSIMUS D. N. ALEXANDER PP. VIII. non sine magno animi sui moerore audivit duas Theses, seu Propositiones, unam denuo, & in majorem Fidelium perniciem fuscitari, alteram de novo erumpere: Et cum sui Pastoralis officii munus sit, oves sibi creditas a noxiis pascuis avertere, & ad salutaria semper dirigere, dictarum Thesium, sive Propositionum examen pluribus in Sacra Theologia Magistris, ac deinde Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis Cardinalibus contra haereticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus sedulo commisit, qui pluries, & mature discussis infrascriptis Thesis, seu Propositionibus super unaquaque ipsarum sua suffragia Sanctitati Suae singillatim exposuerunt.

Propositiones condemnatae.

I. Bonitas objectiva consistit in convenientia objecti cum natura rationali: Formalis vero in conformitate actus cum regula morum: Ad hoc sufficit, ut actus moralis tendat in finem ultimum interpretative: Hunc Homo non tenetur amare, neque in principio, neque in decursu vitae suae moralis.

II. Peccatum Philosophicum, seu morale est actus humanus disconveniens naturae rationali, & rectae rationi. Theologicum vero, & mortale est transgressio libera divinae legis. Philosophicum quantumvis grave in illo, qui Deum, vel ignorat, vel de Deo actu non cogitat, est grave peccatum, sed non est offensiva Dei, neque peccatum mortale dissolvens amicitiam Dei, neque aeterna poena dignum.

Quibus peractis, Sanctissimus omnibus plene, & mature consideratis, primam Thesim, seu Propositionem declaravit haeticam, & uti talem damnandam, & prohibendam esse, sicuti damnat, & prohibet sub censuris, & poenis contra Haeticos, & eorum fautores in jure expressis: Secundam Thesim, seu Propositionem declaravit scandalosam, temerariam, piarum aurium offensivam, & erroneam, & uti talem damnandam, & prohibendam esse, sicuti damnat, & prohibet, itaut quicumque illam docuerit, defenderit, ediderit, aut de ea etiam disputaverit publice, seu privatim tractaverit nisi forsitan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, a qua non possit (praeterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fulgente, nisi a pro tempore existente Romano Pontifice absolvi. Insuper districte in virtute Sanctae Obedientiae, & sub interminatione

ne Divini Judicii prohibet omnibus Christianis, libus, cujuscumque conditionis, dignitatis, ac status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne praedictam Thesim, seu Propositionem ad praxim deducant.

Alexander Sponus S. Romanae, & Universalis Inquisitionis Not.

Loco * Sigilli.

Die 24. Augusti 1690. Supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, Cancel. Apost. in Aede Capi Florae, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Franciscum Petrinum D. N. P. P., & Sma Inquis. Curs.

XXXVI.

Triginta, & una Propositiones tamquam temerariae scandalosae, male sonantes, injuriosae, haeresi proxima, haeresim sapientes, erroneae, schismaticae, haereticae respective damnantur, & prohibentur, easque vel docere, vel defendere tam publice, quam privatim sub poena excommunicationis interdicitur.

Dat. 7. Dec.
1690. An. 2.

Feria v. die 7. Decembris 1690.

In Congregatione Generali S. Romanae, & Universalis Inquisitionis in Palatio Apostolico Quirinali coram Sanctiss. D. N. Alexandro Divina Providentia Papa VIII., ac Emis, & Rmis Dominis S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana contra haereticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Exordium.

SANCTISSIMUS D. N. ALEXANDER Divina Providentia PP. VIII. praedictus: Pro Pastoralis cura ovium a Christo Domino sibi commissae de earum salute sollicitus, ut inoffenso gradu per rectas semitas possint incedere, & pascua nimium perniciose in pravis doctrinis exhibitae vitare, unius supra triginta Propositionum examen pluribus in Sacra Theologia Magistris, & deinde Emis, ac Rmis Dominis Cardinalibus contra haereticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus commisit, qui tantum negocium diligenter aggressi, eique sedulo, ac pluries incumbentes, super unaquaque ipsarum sua suffragia Sanctitati Suae singillatim detulerunt.

Propositiones autem sunt infrascriptae videlicet.

I. In statu naturae lapsae ad peccatum formale, & demeritum sufficit illa libertas, quae voluntarium, ac liberum fuit in causa sua, peccato originali, & libertate Adami peccantis.

II. Tametsi detur ignorantia invincibilis juris naturae, haec in statu naturae lapsae operantem ex ipsa, non excusat a peccato mortali.

III. Non licet sequi opinionem, vel inter probabiles probabilissimam.

IV. Dedit semetipsum pro nobis oblationem Deo, non pro solis Electis, sed pro omnibus & solis Fidelibus.

V. Pagani, Judaei, Haeretici, alique hujus generis nullum omnino accipiunt a Jesu Christo influxum, adeoque hinc recte inferes in illis esse voluntatem nudam, & inermem, sine omni gratia sufficienti.

VI. Gra-

VI. Gratia sufficiens statui nostro, non tam utilis, quam perniciose est, sic ut proinde merito pollimus petere, *A gratia sufficienti: libera nos Domine.*

VII. Omnis humana actio deliberata est Dei dilectio, vel mundi: si Dei, Charitas Patris est; si Mundi, concupiscentia carnis, hoc est, mala est.

VIII. Necessè est infidelem in omni opere peccare.

IX. Re vera peccat qui odio habet peccatum mere ob ejus turpitudinem, & disconvenientiam cum natura rationali, sine ullo ad Deum ostensum respectu.

X. Intentio, qua quis detestatur malum, & prosequitur bonum, mere ut Caelstem obtineat gloriam, non est recta, nec Deo placens.

XI. Omne, quod non est ex Fide Christiana supernaturali, quae per dilectionem operatur, peccatum est.

XII. Quando in magnis peccatoribus deficit omnis amor, deficit etiam Fides, & etiamsi videantur credere, non est Fides Divina, sed humana.

XIII. Quisquis etiam aeternae mercedis intuitu Deo famulatur, charitate si caruerit, vitio non caret, quoties intuitu licet beatitudinis operatur.

XIV. Timor gehennae non est supernaturalis.

XV. Attritio, quae gehennae, & poenarum metu concipitur, sine dilectione benevolentiae Dei propter se, non est bonus motus, ac supernaturalis.

XVI. Ordinem praemittendi satisfactionem absolutioni, induxit, non politia, aut institutio Ecclesiae, sed ipsa Christi lex, & praescriptio, natura rei id ipsum quodammodo dictante.

XVII. Per illam praxim mox absolventi, ordo poenitentiae est inversus.

XVIII. Consuetudo moderna quoad administrationem Sacramenti Poenitentiae, etiam si eam plurimorum hominum sustentet auctoritas, & multi temporis diuturnitas confirmet, nihilominus ab Ecclesia non habetur pro usu, sed abusu.

XIX. Homo debet agere tota vita poenitentiam pro peccato originali.

XX. Confessiones apud Religiosos factae, pleuraeque, vel sacrilegae sunt, vel invalidae.

XXI. Parochianus potest suspicari de Mendicantibus, qui elemosynis communibus vivunt, de imponenda nimis levi, & incongrua poenitentia, seu satisfactione, ob quaestum, seu lucrum subsidii temporalis.

XXII. Sacrilegi sunt judicandi, qui jus ad Communionem percipiendam pretendunt, antequam condignam de delictis suis poenitentiam egerint.

XXIII. Similiter arcendi sunt a Sacra Communionem, quibus nondum inest Amor Dei purissimus, & omnis mixtionis expertus.

XXIV. Oblatio in Templo, quae fiebat a B. Virgine MARIA in die Purificationis suae per duos Pullos Columbarum, unum in holocaustum & alterum pro peccatis, sufficienter testatur, quod indiguerit purificatione, & quod filius, qui offerebatur, etiam macula matris maculatus esset, secundum verba legis.

XXV. Dei Patris sedentis Simulacrum nefas est Christiano in Templo collocare.

XXVI. Laus, quae detertur Mariae, ut Maria vana est.

XXVII. Valuit aliquando Baptismus sub hac forma collatus, *In nomine Patris, &c.* praetermissis illis, *Ego te baptizo.*

XXVIII. Valet Baptismus collatus a Ministro; qui omnem ritum externum, formamque Baptizandi observat, intus vero in corde suo apud se resolvit. *Non intendo facere, quod facit Ecclesia.*

XXIX. Futilis, & toties convulsa est assertio de Pontificis Romani supra Concilium Oecumenicum auctoritate, atque in Fidei quaestionibus decernendis infallibilitate.

XXX. Ubi quis invenerit doctrinam in Augustino clare fundatam, illam absolute potest tenere, & docere, non respiciendo ad ullam Pontificis Bullam.

XXXI. Bulla Urbani VIII. *In eminenti*, est subreptitia.

Quibus mature consideratis idem Sanctissimus statuit, & decrevit XXXI. Propositiones tamquam temerarias, scandalosas, male sonantes, injuriosas, haeresi proximas, haeresim sapientes, erroneas, schismaticas, & haeticas respective esse damnandas, & prohibendas, sicut eas damnat, & prohibet, itaut quicumque illas, aut conjunctim, aut divisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis etiam disputative, publice, aut privatim tractaverit, nisi forsitan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, a qua non possit (praeterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fulgente, nisi a pro tempore existente Romano Pontifice absolvi.

Insuper districte in virtute Sanctae Obedientiae, & sub interminatione Divini Judicii prohibet omnibus Christianis, libus, cujuscumque conditionis, dignitatis, & status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne praedictas opinionones, aut aliquam ipsarum ad praxim deducant.

Non intendit tamen Sanctitas Suae per hoc decretum alias Propositiones in majori numero ultra supra dictas XXXI. jam exhibitas, & in hoc Decreto non expressas approbare.

Alexander Sponus S. Romanae, & Universalis Inquisitionis Not.

Loco * Sigilli.

XXXVII.

Confirmantur, innovantur, declarantur, & ampliantur Constitutiones Inn. XI. aliorumque contra surripientes, vel retinentes Hostiam consecratam.

Dat. 22. Dec.
1690. An. 2.

Dicta Innoc. XI. Constitut. ed. fuit 1677. Mar. 29. Pont. 1.

ALEXANDER EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perp. rei memoriam.

CUM alias a fel. recor. Innocentio Papa XI. praedecessore nostro emanaverint Literae
N teno

Ceremonia
Ann. XI.

Seopus Ponti-
ficis in hac
Concl.

Confirmatio,
& innovatio
prædicti Con-
stitutionum,
motu proprio
edita.

Declaratio &
ampliatio est
rursum.
Nulla exci-
piuntur per-
tinet.

Cognitio hu-
jus sceleris
privative per-
tinet ad S. In-
quisitionem.

Comprehenduntur etiam
per se, vel de

tenoris = INNOCENTIUS Episcopus Servus Servorum Dei, *Ad perp. rei memor.* Ad nostri Apostolatus auditum (*Reliqua vide suo loco*) Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto quarto idus Martii Pontif. Nostri Anno Primo, S. 1. Hinc est, quod Nos tam execrandum scelus, ac nefariam temeritatem, quantum in Nobis est, cohibere, & propterea præinfertam, & quascumque alias tam Sacrorum Canonum, quam aliorum Romanorum Pontificum pariter prædecessorum Nostrorum Constitutiones, & Ordinationes favore Fidei Catholice, ac Officii Sanctæ Inquisitionis in præmissis, & circa ea quomodolibet emanatas confirmare, & respective declarare, ampliare, & extendere volentes, Motu proprio non ad alicujus super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex mera scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolice potestatis plenitudine, ac de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana adversus hereticam pravitatem Generalium Inquisitorum a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatorum consilio, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, præinfertas Literas d. Innocentii prædecessoris, necnon prædictas Constitutiones, & Ordinationes, omniaque, & singula in eis contenta, & expressa, quorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, eorundem tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, & innovamus, easque inviolabiliter, & inconcussè servari volumus, & mandamus.

S. 2. Et nihilominus omnes quascumque, & singulas personas, tam Sæculares, quam Ecclesiasticas, etiam Regulares cujuscumque Dignitatis, status, gradus, Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam Societatis Jesu, & Sancti Joannis Hierosolymitani quibuscumque privilegiis, exemptionibus, & Indultis, etiam in corpore juris clausis munitas, & suscultas, speciali, ac etiam specialissima nota dignas, & eas, quæ nominatim, & individualiter exprimi debent, neque aliter, quam sub præscripto certæ formæ in generalibus, aut specialibus Constitutionibus includi, & comprehendere possunt, ac solent, nulla prorius excepta, sub præinferta Innocentii prædecessoris Constitutione prædicta comprehensas, & si quas ex eis pro tempore atrocissimi hujus criminis Reos esse constiterit, has omnibus, & singulis, tum antiquis, tum in dicta præinferta Innocentii prædecessoris Constitutione innovatis, etiam quoad Ecclesiasticos degradationis realis, & traditionis brachio Sæculari poenis omnino, & irremissibiliter obnoxias fuisse, & esse, cognitionemque prædicti sceleris contra eas ad Ordinarios Ecclesiasticos, & ad Inquisitores contra hereticam pravitatem, qui juxta hujus nostræ, & aliarum quarumcumque ad favorem Fidei, & Officii Sanctæ Inquisitionis hujusmodi Constitutionum editarum formam, & tenorem procedere valeant, ac debeant privative quoad alios quoscumque, spectavisse ac spectare, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & consilio pariter tenore præsentium declaramus, statuimus, atque decernimus.

S. 3. Insuper hac eadem Nostra perpetuo valitura Constitutione iisdem motu, scientia, de-

liberatione, potestatis plenitudine, & consilio, memoratam præinfertam dicti Innocentii Prædecessoris Constitutionem cum declarationibus, ac dispositionibus prædictis, omnibusque, & singulis superius expressis, & contentis, contra quoscumque, five Sæculares, five Ecclesiasticos, etiam Regulares, ut præfertur, expressos, qui dictas Hostias, vel particulas consecratas quocumque modo, etiam five qualitate furti per se ipsos, vel alios quoscumque, aut de alterius mandato habuerint, seu retinuerint, vel alio transferre, seu transportare præsumperint, super quibus fieri volumus judicio, & interpretationi præfatorum venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Inquisitorum, quibus pariter cognitionem super prædictis reservamus juxta casum, & personarum circumstantias, & qualitates cum iisdem poenis, etiam traditionis brachio Sæculari, eorundem tenore præsentium ampliamus, & extendimus.

S. 4. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Innocentius Prædecessor in suis Literis præinfertis voluit non oblatæ, cæterisque contrariis quibuscumque.

S. 5. Volumus autem, quod præsentibus Literæ, postquam ad valvas Ecclesiæ Lateranen., ac Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ per aliquem ex nostris Curforibus, ut moris est, publicatæ, & affixæ fuerint, omnes, & singulos, quos concernunt, ac concernent in futurum, perinde afficiant, & ardeant, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent, quodque illarum transumptis five exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum fides adhibeat, quæ ipsimet præsentibus adhiberetur, si ostensa, & exhibitæ forent.

S. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostrearum Confirmationis, approbationis, innovationis, voluntatis, mandati, declarationis, statuti, Decreti, reservationis, ampliationis, & extensionis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo, XI. Kal. Januarii Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXXVIII.
Confirmantur quedam Decreta Capituli Generalis Ord. Servorum B. M. V.

ALEXANDER PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Militantis Ecclesiæ regimini per abundantiam divinæ bonitatis, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, præpositi, illa quæ pro felici, prosperoque Religiosorum Ordinum in Ecclesia Dei pie, sancteque institutorum, ac uberes bonorum operum fructus, aspirante super-

mandato retinentes, vel alio transfere-
rentes Hostias.

Clausula.

Dat. 13. Jan.
1691. Ann. 2.

Exordium.

Decreta præ-
dicta edita
fuerunt in Ca-
pitulo gener.
1690.

De Feste B.
M. V.

De Vestibus.

De Ludiis.

De Professis.

De Prioribus.

ni favoris auxilio proferre jngiter satagentium, gubernio, & progressu, provide, sapienterque constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, libenter cum id a nobis petitur, Apostolici muniminis nostri præsidio constabilimus.

S. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Prior Generalis Ordinis Fratrum Servorum Beate Mariæ Virginis, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis, quod novissime, videlicet Mense Aprili proxime præterito in hac alma urbe celebratum fuit, pro felici ipsius Ordinis, ejusque Fratrum regimine, & directione, edita, & facta fuerunt nonnulla Decreta tenoris qui sequitur, videlicet:

Decreta Capituli Generalis Fratrum Ordinis Servorum B. V. M. celebrati in Conventu Sancti Marcelli de Urbe die 30. Mensis Aprilis Anni 1690.

Primum, quod Festum Septem Dolorum B. M. V., quod ex Apostolice Sedis indulto quolibet anno tertia Dominica Septembris celebratur, habeatur tanquam festum principale nostri Ordinis, in cujus honorem Sabbato immediate antecedenti regulare Jejunium ab omnibus nostri Ordinis Fratribus, & Sororibus sit observandum, ita ut a nullo Superiore dispensari possit extra casum necessitatis.

2. Priores Conventuum observari curent cap. 10. nostrarum Constitutionum de vestibus, quod si corrigere negligat suos subditos pileos uniformiter religiosos non deferentes, aut bireta ferica, chirothecas, vel pallia per Civitatem, vel quid aureum aut argenteum suis in vestibus, aut manibus portantes, utraque voce careant in proximo futuro Capitulo Provinciali: cui itidem poena subjiciuntur Priores, si Sacerdotes sine Scapulari Sacra peragere, aut cum bireto sine amictu ad altare accedere, vel in sacris peragendis tunica brevi, scilicet itineraria uti permittant.

3. Quod omnes, & singuli, aut inter se, aut cum secularibus ludos a lege prohibitos habentes, excommunicationem incurrant, reservata facultate absolutionis, juxta formam Constitutionum.

4. Quod Juvenes professi nullimode a conventibus in quibus est Novitiatus, aut Professatus usque ad annum vigesimum primum ætatis removeantur, qui pariter de idoneis Magistris ad literariam eruditionem spectantibus subsidio honorario a Capitulo Provinciali taxando, conductus, sint provisus. Quod si contigerit aliquem Juvenem professum ob legitimam causam a Provinciali removeendum esse, talis Juvenis in alio Conventu, in quo vel Novitiatus, vel Professatus sit, de familia assignetur, consulto tamen prius Priore Generali.

5. Si redditus Conventuum non sint sufficientes, ut in illis Juvenes professi alantur, tunc in Capitulo Provinciali decernantur subsidia, quibus in prædictis Conventibus Professatus institui queat, & conservari.

6. Item decrevere, ut Dieta auferantur, & quod Priores Provincialium more durent per triennium, hoc tamen pacto, quod quolibet triennio a Generali, consulto Provinciali, confirmationem petant, & obtineant. Quod si ju-

stis de causis Generalis illos confirmare nosuerit, tunc eligatur a Generali, Provinciali, & sociorum Prior, qui perseveret in officio usque ad Capitulum Provinciale, eadem quolibet anno confirmatione a P. Generali obtenta. Priores autem qui de facto sunt postquam per biennium suo fuerint officio perfuncti, illos Prior Generalis, aut confirmare, aut novum Priorem, si expedire videbitur, eligere valeat usque ad proximum futurum Capitulum Provinciale.

7. Mature considerantes Diffinitores, quomodo in Provincia Corsica abusus aboleri, ac Religiosi mores introduci possent, post reiteratas, ac diligenter discussas varias propositiones decrevere, quod quinque Conventus, qui sunt in Corsica aggregentur quatuor aliis sub dominio Januensi, & Ducis Massæ existentibus, & ex illis nova erigatur Provincia, quæ Genuensis nominetur. Cæteri vero novemdecim Conventus, qui vel sub Ducatu Sabaudia, vel aliorum Principum Dominio existentes ad Provinciam Genuensem modo spectant, aliam efforment Provinciam, quæ Pedemontana dicatur dummodo tamen Conventus Taurinensis subsit oneribus, quibus suberat Conventus Genuæ quoad contributiones.

8. Item perpendentes varia, & multa inconvenientia, quæ in Provincia Lombardia, ob Conventus sub diversorum Principum Dominio locatos contingant, statuere, quod ex viginti quatuor Conventibus, qui præsentem Lombardiam Provinciam efficiunt, quatuordecim sub ducatu Mediolanensi existentes, comprehenso Conventu S. Joannis Baptistæ de Mandrisio in Ditione Helveticorum, segregentur a cæteris, & recentem Provinciam efforment, quæ Mediolanensis vocetur; altera vero ex decem reliquis Conventibus conflata, antiquam denominationem retineat Provincia Lombardia.

9. Cum decem, & novem Conventus Provinciae Germaniæ multum inter se sint distiti, decrevere, ut ex illis omnibus in proximo Capitulo Provinciali, duæ erigantur Provinciae, quæ divisio faciendæ sit per Diffinitorem Generalem, Priorem Provinciale, Socium, Diffinitores Provinciae, & Diffinitores perpetuos, habito tamen consensu P. Generalis. Hujusmodi autem, & supra relatæ Provinciae, quando erunt divise, hunc Ordinem inter se servabunt, ut Provincia illa, in qua principalis Conventus ex Religionis annalibus apparebit antiquior, aliam præcedet, ab eisque decernatur præcedentia.

10. Quod promovendi ad gradus possint promoveri five in Capitulo Provinciali ad formam Constitutionum, five in visitationibus juxta Indultum Sa: Me: Clem. IX. In Conventibus tamen, in quibus studium majus vigeat, scilicet in Provincia Tuscia in Conventu Sanctissime Annunciatæ de Florentia: In Provincia Romana in Conventu Sanctæ Mariæ Novæ de Perusio: In Provincia Romandiola in Conventu Servorum Bononiæ: In Provincia Mediolanensi in Conventu Servorum de Mediolano: In Provincia Lombardia in Conventu B. Virginis de Regio: In Provincia Tervisina in Conventu Servorum Patavii: In Provincia Venetiarum in Conventu Servorum de Venetiis: In Provincia Mantuana, vel in Conventu S. Barnabæ de Mantua, vel S. Georgii de Bononia: In Provincia Genuensis in Conventu Servorum Genuæ. In Provincia-

De Provincia
Corsica.

De Provincia
Lombardiæ.

De Provincia
Germaniæ.

De promovendis
ad Gradus.

Pedemontana in Conventu Sancti Primi de Pa-
pia : In Provincia Neapolitana in Conventu
S. Mariæ Mergellinarum : In Provinciis vero
Hispanica , & Gallica ad libitum Patris Gene-
ralis , cui promotioni interesse possint , si ve-
lint , & qui sunt Diffinitores perpetui , & qui
sunt , vel fuere Regentes .

11. Cum iustis de causis , nemo ex promo-
vendis ad gradus in proxime elapsis Capitulis &
Diets fuerit promotus , Diffinitores decrevere ,
quod P. Generalis tempore visitationis habende
in Conventu Sanctissimæ Annuntiatae de Flo-
rentia possit illos promovere , & habeantur ac si
promoti fuissent in Capitulis , & Diets proxime
elapsis pro hac vice tantum .

12. Item quod observetur Decretum Capitu-
li Generalis anni 1682. ne quis scilicet Expro-
vincialium publicæ correctioni Prioris subjicia-
tur , dummodo tamen publice , & non provoca-
tus Priori non insultet , & quod Exprovinciales
precedant ceteros Magistros , qui non fuere Pro-
vincialis officio perfuncti . Exprovinciales vero
inter se servant ordinem promotionis ad Magiste-
rium , quibus privilegia fruantur etiam , qui
Theologiam vel alias scientias , in aliqua publi-
ca Universitate , vel ut Regentis in aliquo ma-
jori studio per duodecim annos Theologiam pro-
fessi fuerint , sicut etiam qui Procuratoris Gene-
ralis officio fuere perfuncti : Decretum autem in
Capitulo Generali anni 1652. emanatum habetur
ad verbum in Registro generali lib. 12. fol. 2.
n. 3. Provincialis &c.

De Ex pro-
vincialibus
aliisque.

De Procura-
tore Ord.

De Eleccioni-
bus .

De recipien-
dis ad habitum.

De residentia
Priorum .

De Societate
Sæcularium.

13. Item Decretum fuit , quod Procurator
Ordinis præcedat omnes Provinciales extra eor-
um Provincias existentes , non vero in propria
provincia .

14. Si in electionibus faciendis , contigerit
duos ex propofitis vota habuisse paria supra me-
diæatem , tunc ad Præsidentem Capituli spectet
decernere , quifnam illorum præferendus sit ; si
verò nullus remaneat electus in Provinciale ,
tunc per tres vices termino duorum dierum fa-
ciendas , iterum fiat electio , quod si adhuc nul-
lus remaneat electus , tunc Provinciam regat
Diffinitor Generalis , donec P. Generalis Sanctam
Sedem consulat , & conformiter ad ejus oracu-
lum provideat .

15. Item , quod omnino servetur cap. 6.
Constitutionum descript. ad habitum . In casu ve-
ro transgressionis Provincialibus , & Prioribus
fuit imposita pœna privationis vocis activæ , &
passivæ in futuro Capitulo Provinciali . Fratres
verò alterius Religionis professi neque ab ipso
Generali absque consensu Capituli Provincialis
recipi possint .

16. Placuit præfatum cap. 6. extendere ,
quod scilicet quilibet recipiendus ad habitum ,
habeat consensum Patrum Conventus illius Civi-
tatis , vel loci , in qua natus est , vel Conventus
vicinioris , si nullus Conventus sit eo in loco ,
in quo est natus .

17. Cum Priores Conventuum iteratis vicibus
magno Conventuum detrimento per notabile
tempus a suis Conventibus abesse audeant , De-
cretum fuit , ne quis illorum in posterum per ite-
ratas vices ultra mensem , vel aliud tempus no-
tabile in anno sine licentia sui Provincialis abesse
possit sub pœna privationis ab officio juxta for-
mam Constitutionum cap. 29.

18. Ad obviandum dissentionibus hucusque

oriri solitis Decretum est in Ecclesia S. Philippi
de Tuderto nullam in posterum erigendam esse
Societatem Sæcularium .

19. Item Decretum fuit , quod P. Generalis
curam Annales Ordinis continuandi alieni in
Chronologicis perito demandet ; ad cujus petiti-
onem a nostri Ordinis Conventibus transmittan-
tur notitiæ ad Religionem spectantes , quæ in
ipsorum archivis reperiuntur .

De Annalibus
Ord.

20. Item considerantes Diffinitores quan-
tum incommoda sit visitatio Conventus Sanctissi-
mi Salvatoris de Monte Ferrato Provinciali
Mantuae , ut fere nunquam visitetur , decrevere
quod in posterum præfatus Sancti Salvatoris Con-
ventus ad Provinciam Pedemontanam , & illius
loco ad Mantuanam Conventus Sancti Syri de
Castro Noveto spectent ; sicque utrisque Provin-
cialibus , commoda erit respective visitatio .

De Conven-
tu S. Salvato-
ris .

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio sub-
jungebat , dictus Prior Generalis Decreta hujus-
modi , quippe ad conservandum & solidandum
in Ordine prædicto regularis observantia vigorem
eximie conducibilia , pro firmiori illorum sub-
sistentia , exactiorique observatione , Apostoli-
cæ Confirmationis nostræ patrocinio communi
summopere desideret . Nos ipsius Prioris Gene-
ralis votis hac in re quantum cum Domino pos-
sumus , favorabiliter annuere volentes , eum-
que a quibusvis excommunicationis , suspensio-
nis , & Interdicti , aliisque Ecclesiasticis senten-
tiis , censuris , & pœnis a Jure , vel ab homine
quavis occasione , vel causa latis , si quibus quo-
modolibet innodatus existit ad effectum præsen-
tium dumtaxat consequendum harum serie ab-
solventes , & absolutum fore censentes , suppli-
cationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter
porrectis inclinati , de Venerabilium Fratrum
nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis , & con-
sultationibus Episcoporum , & Regularium præ-
positorum consilio , omnia , & singula Decreta
præinserta , in eisque contenta quæcumque , au-
thoritate Apostolica tenore præsentium confirma-
mus , & approbamus , illisque inviolabilis Apo-
stolicæ firmitatis robur adjicimus , ac omnes , &
singulos Juris , & facti defectus , si qui desuper
quomodolibet intervenerint , supplemus .

Preces Pri-
oris Generalis.

Confirmatio
relatoris De-
cretorum .

Clausula.

§. 3. Decernentes eandem præsentis literas ,
ac Decreta præinserta semper firma , valida , &
efficacia existere , & fore , suosque plenarios , &
integros effectus sortiri , & obtinere , ac illis ad
quos spectat , & pro tempore quodcumque
spectabit in omnibus , & per omnia plenissime suf-
fragari , & ab eis respective inviolabiliter observa-
ri : sicque in præmissis per quoscumque Judices
ordinarios , & Delegates , etiam Causarum Pa-
latii Apostolici Auditores , judicari , & definiti
debere ; ac irritum , & inane si secus super his a
quoquam quavis auctoritate scienter , vel igno-
ranter contigerit attentari .

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus , &
ordinationibus Apostolicis , ac quatenus opus sit
dicti Ordinis , aliisque quibusvis , etiam Juramen-
to , Confirmatione Apostolica , vel quavis firmi-
tate alia roboratis statutis , & consuetudinibus ;
privilegiis quoque Indultis , & literis Apostolicis
in contrarium præmissorum quomodolibet con-
cessis , confirmatis , & innovatis . Quibus om-
nibus , & singulis , illorum tenores præsentibus
pro plene , & sufficienter expressis , ac de verbo
ad verbum insertis habentes , illis alias in suo ro-
bore

bore permanfuris ad præmissorum effectum hac
vice dumtaxat specialiter , & expresse derogamus ,
ceterisque contrariis quibuscumque .

§. 5. Volumus autem , ut earumdem præsen-
tium literarum transumptis , seu exemplis , etiam
impressis manu alicujus Notarii publici subscri-
ptis , & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate
constitutæ munitis , eadem profus fides ubique
locorum tam in Judicio , quam extra illud ha-
beatur , quæ ipsis præsentibus haberetur si fo-
rent exhibitæ , vel ostensæ .

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Ma-
jorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Januarii
MDCXCI. Pontificatus nostri Anno Secundo .

XXXIX.

Dat. 23. Jan. 1691. An. 2.
Conceditur Clericis Scholarum Piarum facultas
emittendi Professionem ante biennium Novi-
tatis .

Const. ed. 1690, Febr. 22, P. 1, eis concessi fuer-
e calcei, & tibialia. Et a Clem. XI. Const. ed. 1708,
Jun. 19, P. 8. Confirmatur eorum introductio in Ci-
vit. Albanen.

Dilecto filio nostro Gaspari S. R. E. Presbytero
Cardinali Carpineo nuncupato nostro in Al-
ma Urbe Vicario in Spiritualibus Generali .

ALEXANDER PAPA VIII.

Dilecte fili noster Salutem , & Apostolicam
Benedictionem .

A Constituti-
onibus bienn-
tium Novi-
tati assigna-
tur .

Causa prædi-
cæ Conces-
sionis .

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Pro-
curator Generalis Congregationis Clerico-
rum Regularium Pauperum Matris Dei Schola-
rum Piarum , quod juxta dispositionem Consti-
tutionum dictæ Congregationis auctoritate Apo-
stolica confirmatarum Novitii Congregationis
hujusmodi biennium Novitatus ante professio-
nis regularis emissionem peragere debeant .

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio sub-
jungebat , dicta Congregatio Religiosis , qui
literarum studiis apprime instructi vacationis suæ
officiis erga proximos satisfaciunt , plurimum
indigeat , studia vero præfata in Domibus Regu-
laribus ipsius Congregationis Novitatu hujus-
modi agendo destinatis , in secundo ipsius No-
vitatus anno , prout dictæ Constitutiones per-
mittunt , attenta earumdem Domorum pau-
peritate , quippe quæ ex elemosynis sustentan-

tur , nequaquam peragi valeant , ac proinde idem
Procurator Generalis opportunam Novitatis su-
pradictis facultatem ad professionem præfatum ,
juxta formam a Concilio Tridentino Cap. XV.
Sess. 25. de Regularibus præscriptam post unicum
probationis annum , pro Superioris Generalis
dictæ Congregationis pro tempore existentis ar-
bitrio , emittendam , quemadmodum alias a
nonnullis Romanis Pontificibus prædecessoribus
nostris ad certum tunc expressum tempus conce-
sa fuit , similiter a nobis concedi summopere
desideret . Nos ipsius Procuratoris Generalis
votis hac in re quantum cum Domino possumus ,
favorabiliter annuere volentes , eumque a qui-
busvis excommunicationis , suspensionis , & in-
terdicti , aliisque Ecclesiasticis sententiis , censu-
ris , & pœnis a Jure , vel ab homine quavis occa-
sione , vel causa latis , si quibus quomodolibet
innodatus existit ad effectum præsentium dum-
taxat consequendum harum serie absolventes , &
absolutum fore censentes supplicationibus ejus
nomine nobis super hoc humiliter porrectis in-
clinati de Venerabilium fratrum nostrorum
S. R. E. Cardinalium Concilii præfati Interpretum
consilio , circumspectioni tuæ per præsentem
committimus , & mandamus , ut veris existentibus
narratis petitam facultatem emittendi pro-
fessionem regularem supradictam , peracto uno
dumtaxat Novitatus hujusmodi anno Clericis
Novitiis memoratæ Congregationis auctoritate
nostra Apostolica pro suo arbitrio , & prudentia
gratis impertias , salva tamen in præmissis au-
thoritate Congregationis memoratorum Cardi-
nalium .

Preces Pro-
curatoris Ge-
ner.

Causa præ-
fata facultas .

Clausula.

§. 2. Non obstantibus præmissis , ac Constitu-
tionibus , & Ordinationibus Apostolicis , necnon
dictæ Congregationis Scholarum Piarum , etiam
juramento , confirmatione Apostolica , vel quavis
firmitate alia roboratis statutis , & consuetudi-
nibus ; privilegiis quoque Indultis , & literis
Apostolicis in contrarium præmissorum quomo-
dolibet concessis , confirmatis , & innovatis . Qui-
bus omnibus , & singulis , illorum tenores ,
præsentibus pro plene , & sufficienter expressis ,
ac de verbo ad verbum insertis habentes , illis
alias in suo robore permanfuris ad præmissorum
effectum hac vice dumtaxat specialiter , & ex-
presse derogamus , ceterisque contrariis quibus-
cumque .

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem
sub Annulo Piscatoris die XXIII. Jan. MDCXCI.
Pontif. nostri Anno Secundo .

Finis Pontificatus Alexandri Octavi .